

MUSARUM
CANTABRIGIENSIMUM
Luctus & Gratulatio:

ILLE
IN FUNERE
OLIVERI
Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ
Protectoris;

HÆC
De RICARDI
successione felicissima
AD EUNDÆM.

CANTABRIGIÆ:
Apud JOANNEM FIELD, Almæ
Academæ Typographum. 1658.

200
MUSA ET

MINORATI AEGAEI

TRICUS & QUADRUS

YASUO YU

OLIVETI

DE RICARDI

INCOGITO IN TERRIBUS

ANNO MDCCCLXV

COMPARATIVE

ANALYSIS OF THE ANIMAL KINGDOM

BY J. R. GREEN

Serenissimo, Potentissimoque

RICARDO

Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ

D. Protectori,

Musarum

CANTABRIGIENSIVM

Luctum & Gratulationem,

Illum,

Officii Supremi Monumentum,

Hanc,

Obsequii Academicī testimonium;

In denati Occasum, &

Patroni Succendentis Ortum,
humillimè

(Nondum admissio Pro cancellario)

D.D.D.

Jos. Hill, Academiæ Camab.
JOHAN. LUKE, Procuratores.

Scotia, & Hibernia
RICARDO

Anglia, Scotia, & Hibernia
P. Totenberg

Multitudo

Castra & Ricchezza

Imperium & Gloriificatio

Multitudo

Officii, Subiecti, Monumeta

Hunc

Oppidum, Academici, etiam in omnibus

In diversi Occulti, &

Patroni, Successores, Omnes

Primitives

(Novum etiamque Occultum)

D.D.D.

102, H. 11, Academie, Carte.

London, T. & J. Bowyer, 1702.

Anglia & Granaria.

OPHNOOPIAMBOΣ.

Anglia tristis, habens sparios sine lege capillos,
Et gravidos oculos cum scissa veste, dolore
Squalida tota, suas sic est exorsa querelas,
Ergo jaces, Dux magnus jaces, Pater alme nec ulla
Permittis circum victricia tempora laurum
Serpere? Pacificos an designaris honores?
At populi miseresce tui, quibus ipse salutem
Impertire soles, & qui tua sceptra colebant
Obsequio affectuque pari. Sed carmina nulla
Non exorandas potuerunt flectere Parcas.
Occidit Anglorum decus ingens, occidit, cheu!
Gentis praesidum! Quis me jam vindicet armis?
Quis poterit nimium dubius succurrere rebus?
Sæpius illa Patrem, Patrem tristissimam dixit,
Effususque illas non exaudita querelas.
Verum fiste tuos plancus, nunc Anglia Mater,
Sume novos ahitos, oculisque absterge dolorem,
Ecce! novus Cromwellus adest e funere patris,
Phœnix de Phœnifice novo reparabilis ævo.
Hic tua bella geret, pacem legesque forvet,
Ille reformatæ fidei tutela perennis
Regnabit, sacris præstabilis & otia Multis.

Antonius Tuckney, Collegii S. Joannis Praef.

& S. Theologia Profess. Reg.

Q
In

Musarum Cantabrigiensium

In Oliveri occasum & Ricardi ortum.

Occidit Hispani Terror diadematis, & quo
Vindice nunc nobis æquora rura silent.
Occidit, an dicam, Sol: at nox nulla secura est,
Nec cecidit quisquam, Phosphore reddidem.
Acceptum hoc referunt Tibi, cœlica qui moderaris,
Te donante Alium, Sole cadente, Tuis.

Quem Mars haud valuit funestis sternere telis,
Nobile Victoris Mors, Marte valentior, Illi
Ividit nomen, placidæque inimica quieti
Albionis nostræ jaculis oppresit inermem,
Jamque superba suas cristas & cornua tollit,
Alloquar etiam; Quid turges Invidæ fastu
Quid tanto dignum? Fuge quæcere, quippe subegi
Protriviq; Duce m, quem suspicis; Ecce, cadaver
Divinæ jacet hic viduatum particulâ aura,
Siccine? mortalem peperit natura Oliverum
Exhibit at nobis redivivum Filius; xvi.
Integer huic sanguis, solidæ stant robore vires,
Ingenii porto, mentisque est vera paternæ
Effigies; Ubi, Mors, tua nunc victoria? nusquam.

R. Minshull, S. T. D. & Sid. Coll. Magister.

Quod Sol occubuit, nec nox tamen ulla secura est:
Ricardi Primi, prima Corona fuit.

Nev

Luctus & Gratulatio.

Neve minor *Sceptro* concessa est *Gloria Vestro*,
Quod modò *RICARDUS* *Primo secundus* habes.
O quam clara Dies nullis turbata procellis
Successit radiis continuata tuis:
Qua' que *excedens* minitabant *Funera PATRIS*
Dispersit nubes lenior aura graves!
Abstergit lacrymas merito quas fudimus omnes,
Lætitiae tantæ inox redisse vices.
Te clamant *Proceres*, Te junctis undique *Cives*
Concurrunt votis concelebrare suis.
Te *Pedites* *Equitesque* colunt; *Belliq; Phalanges*
Ponunt ad *Vestros* arma parata pedes.
Te *Musa*, *Charitæque* Omnes uno ore salutant,
Et certant variis amplificare modis.
Angli Te, *Scotique* simul venerantur, *Hybrini*
Excipiunt læto, Turba redacta, sinu.
Nec placet hoc *Proprius* Omen concludier *Oris*,
Gestit ad *extremas* pervolitare plaga.
Et penitus *toto* *diviso* *Orbe* *Britannos*
Conjungunt uno cetera Regna Choro.
Summe *Daus* (Tu namque potes) concede perenni
Hisce sub auspiciis prosperitate frui.

Tho. Horton, Coll. Regim. Praes.

Non male mutati mores, & lenior ætas,
Olim vexarunt animas, formidine pœnae
Mentes torserunt *Caupones Religionis.*

Quos

Musarum Cantabrigiensium

Quos Christus ducit Romamus Apostata cogit;
Flectit amore Deus, sed Papa timore coercet;
Instruit Ille Animum, & placido lenimine mentem
Suaviter emollit, miroque favore relaxat;
Destruit Hic corpus miserum, carnemque flagellis
Affigit, propriis quo possit subdere votis.
Quae prohibent remover, ruptusque furore Gehenna
Allegans cœlos ad Tartara dira remittat.

Vis, dolus & fraudes sunt instrumenta maligni
Pastoris, Satanæque artes, quas pura repellit
Relligio, nec Coelestes finit esse scelostos.

Magna Fides penetrat Cor spiritu alibus armis,
Aggreditur victrix, totum peragratque per orbem,
Plena sui, submixta Deo, carnalia spencens.

Sobrius ausculta veterum quid pagina narrat,
Fata trahunt homines cruciatis ingeniosos,
Decumbunt tremuli non siccæ morte Tyranni,
Arte suâ pereant semper (justissima Lex est).
Artifices nequam, quos inclemensia pullat.

At Pater hic patre non est commensu miserius,
Annosusque expirat, & alta in pace quiescit.
Filius ascondit futilis, gnatusque Britannis,
Quaque Deum sapiunt scit pectora flectere lente.
Nam Ratione animum generosum dueere suave est,
At mentem ingenuam trahere ingratum atq; molestu.

R. Whichcot, Cella Regal. Pres.

Imago & Gratulatio.

In Occasum serenissimi D.D. Olivarii D^o Pro
Ortum serenissimi D.D. Ricandi^s tectoris.

Quo me Musa rapis? Quali sum percitus Oestro?

Mors vocat, & Mavors. Tristia, leta simul.

Siccine? vis lacrymas? eadem vis gaudia? flere

Et ridere juvat? Quo sero, ecce, sequor.

Proh dolor, occubuit Dux invictissimus, Heros
Heroum. Maris cura, corona, decus.

Flete viri, plorato senes, lugere pueri,

Cantus lugubres incipe Musa gravis.

Siste gradum, reprimas lucum, vultuque sereno

Aspicias, vita est, quod necis esse putas.

Terra nihil magis renuit, super aethera scandit,

Concives dignos nomina sacra petens.

Tuque Pater patriæ Magno sis major & idem:

Per placet Anglegenis alter usque tuis.

In coelum ferus redcas. (Gratissime) nobis,

Interfis latus, Spes mea, Vestra salus.

Qua mare, qua coelum pateat, tibi fama perennet,

Parta tuere, Patri laudibus addē Tuas.

Des veniam mortis, alta sit mente' repositum,

Atque fini inscriptum nocte diēque cubet.

Jungere flagna, Nos asques, aliorum gloria, quondam:

Et quæsiuncta juvante singula, tuta manent:

Ast qui corda virum coniunxerit, ipius Apollo

Audierit hoc Vestrum est. Hoc opus, hic labor est.

B. Scamman, S. T. P.

Coll. D. Petri Praefectus.

163. C. T. S. Antwerp. 1633.

Musarum Cantabrigiensium

קינה, על מות הנשיה הנורוּ
אליהו ית על חמיימת
על התחלפות אתנו ריכארת
בממשלתו
בָּא שמשנו אליהו
היא שהשליך קרני ארוּ
הדק עד א"ה נחנִס
על שפעו אשדי אנגליים
יריו למורי מלחתה
לב חוקר רוכ' חכמה
הכיא שלם נטלית
חלה חטאים השכיעו
השכית לם קול השופר
קול תור נשמע קול הסופר
אל טוק כי כו ישכני
פרע בתייך נס חכנו
מרפא חחה כנפי אורה
אש מפלאות מופת רוח
בָּא שמשנו אליהו
נסע כוכב חשך אור
חמה רמעה מלך נס
הָא כה שופר כל עינִים
ערוח אורה בחשך לנו
עפעמי בקהל הופיעי
סכלותה הוויאן
אל גבורה הvae הושען
כעה רחלין בנו קני
בבוקר נשמע קול רנה
אללה לילה כל ינש
חרי ירושאל יטושו

R. Cudworth, S.T.D. Coll. Christi Praef. L. H. P.

Luctus & Gratulatio.

O Nunquam faciles humano in stamine Párcas !
Siccine funestum conficietis opus ?
Non satis est multos è plebe atque agmina densa
Vulgi, Lethæos jam subfusile lacus ?
Non satis est Martis cultoribus atque Minervæ
Multisq; egregiis nos viduasse viris ?
Non satis in Proceres fuerat sèvire ? petendum
Post tot Magnatum funera moesta, Caput ?
Verùm hoc in cineres dederint licet invida fata,
In cineres nomen funera nulla dabunt.

Splendidus Angli genū sol condit in æquore vultum,
Nec tenebræ, nec nox ulla secuta fuit.
Ecce ! etenim æqualis Phœbo nova stella resulget,
Perpetuæ lucis pignora certa ferens,
Principis invicti pius & gratissimus hæres,
(Nec magis hoc dici possit) *imago patris.*

Theoph. Dillingham, S. T. D. Aut. Clar. Praef.

Res Patriæ afflictas & longa avertere bella,
Dum vastum, Princeps Maxime, volvis opus,
Fata laborantem raplunt, mediumque Triumphi:
Ah, nimium populis aspera fata tuis ?
Nos certè, quos vel mediis cùm stabant in armis,
Securas toties jussit habere Togas,
Grande parentalì veneramur Carmine Funus,
Quod licuit nobis addere, Carmen erat.
Aspice, ut insolito Cœlum procul ardeat igne !
Et novus æthereo rideat axe dies !

Nam

Musarum Cantabrigiensum

Nam quæ Illum cœlo, terris quoque Fata dedere
Sidus, & extincto Cæsar Numen adest.
Sic radio propiore micat: Lacrymæq; suorum
Lætitiae causas atque Doloris habent.
Sic *Granta* incedit tristis, torpentibus undis;
Sic etiam turridis *Granta* superbit aquis:
Afferimus Cæsar lauros simul atque cupressos,
Altera dona Patri, ac altera dona Tibi.
Dumque adeò immenso nutantes vulnerè sistis,
Incipies Patriæ Filius, esse Parer.

Fo. Worthington,

Coll. Feli Præfet.

Quicquid apud veteres miramur turba nepotum,
Græcorum quicquid, Romulidumve Ducum;
Cæsar, Alexander, Pompeius, quotquot ab armis
Argumenta sua nobilitatis habent;
Scipio, Marcellus, Fabii, queis mascula virtus
Pro Patriæ latâ nomina fecit ope.
Et si quod reliquum est nomen virtutis, in uno (tuo)
Conduntur tumulo, **MAGNE OLIVEKE,**
Te Dominum, Teg; Orba suum dolet *Anglia* Naturam,
Te Protectorem Musa Fidesque suum.
Gentis honos, belli fulmen, legumque Sarcelles,
Virtutis Custos, & stupor Orbis eras.
MAGNE vale, CROMWELLE vale; nunc ergo Co-
Quò minus accipias nil prohibere potest. (ronam

Pax

Ludus & Gratulatio.

Pax & Salus erat Oliverus Anglia,
Hoc nos fatemur, hoc loquentur Posteris,
Adeste Cives, efferamus Patriam.

At Tu, qui tanti succidis Principis hæres,
Quem poscit Dominum terra Britanna suum;
Macte animo, & virtute tuâ sis, mactus honore,
Deliciae Gentis, præsidiumque tuæ.
Tu, *RICARDE*, reges patriis virtutibus Orbem,
Dum populo præstas Otia, Jura, Fidem.
Quin faveas, foveasque tuas, *RICARDE*, Camœnas,
Sic erit & posthac quæ tua gesta canat.

Gul. Dillingham, S. T. D.
Collegii Emmanuelis Magister.

PAUCIS retrò annis, heu! quot discrimina rerum,
Quot varios casus Anglica terra tulit!
Ah! quibus, & quantis nos tempestatibus acti,
Et jamjam vīsi jámque perire sumus!
Experti quoties numen præsentius, instar
Dum præsens lethum, & certa ruina, sumus!
Ah! quoties, portum modò vīsa attingere, Navis
Nostræ est in fluctus rapta repente novos!
Cùm tandem bonus, & fortis Deus ille, misertus
Tot mala passorum, ferre parabat opem.
Quique meum lævo, & civili Marte popellum
Sat lacerum, & miserum vindicet, inquit, erit.
Nec mora; Cromwello, fugit hostica, vindice, summa:
Vindice Cromwello, Mars ferus ipse fugit.

A

Pax

Musarum Cantabrigiensium

Pax redit alma, nitens sancto pax aurea vultu,
Deliciæque hominum, deliciæque Deum.
Jámque videbamur concordi pace ligati
Firmiter auspiciis, Dive *Olivere*, Tuis:
Cùm subitò nostris vitiis Te forsè iniquum
Ocyor ad superas sustulit aura domos.
Magne *Olivere*, cadi, Casuque horrescimus omnes;
Sublimi ut quercu, sylva, cadente, tremit.
Oh! quám Te memorem, Nox illa aterrima, solem
Hunc cum perdidimus, nec novus ortus erat!
Undique grassari cœci, mala turba, timores:
Et quis non cœpit crastinus esse miser!
Providus at cœlo est oculus, tenet Ille cadentes;
Ex desperatis extricat Ille malis.
Fulgidus alter adest, alter *Cromwellius* Heros;
Sol, uno occaso, fulgidus alter adest.
Oh! quám Te memorem, felix aurora, *Ricarde*
Magne, poténsque, ortus nuntia læta Tui!
Scilicet, ut radios Sol spargit in astra minoris;
Sic annum in totum Lux Tua fusa micat.
Ille dies oh! quám aurato fulgebant amictu!
Quámque ibat solito gratior Ille dies!
Non abitura redit jam pax firmata; nec ultra est
Quod dve mali sperent, quod metuántve boni.
Omnia nunc omnes Tibi fausta, *Auguste*, precamur;
Omnia qui nobis fausta, *Ricarde*, facis.
Nunc & p̄t̄eritos dulce est meminisse labores:
Pristina damna juvant, ipsa pericla placent.
Scilicet haud aliter populum, noménque Britannum
Esse Deo charum nōrat uterque polus.

G. Moses, Ant. Pembr. Cufos.

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustrissimum Protectorem.

Felix ac faustus regni moderatur habemas,
Domusque nominisque nobilis decus!
Præbe Deo Te morigerum, pietate secundum,
Parémve nullius: benignus omnibus
Extabis semper, tenues quin protege Sceptro
Tuo, manuque fortior manus Dei
Te teget, atque tuos *Anglos* terraque marique
Et inclytus clues, Patrisque filius!

Henricus Maisterson, Coll. Joan.

Soc. S. T. D.

Quas peperit fucus ^{picor} teterimus almae;
Lætaq; quæ Bacchi dederint Lethalia spini;
Qui fit mellifluens truculenta ferocia pardis;
Hæc hominis superant, mortalibus invia, captum;
Quod Mavors vel *Olivesum* daret omnia vastans,
Attonitos reddat reliquos, cœlumq; loquatur;
Hoc Numinis esto.

Hinc petimus meliora, licet plantetur acanthis,
Quæ natura solet statuitque ex ordine rerum;
Unde oleum laceris, sunt hinc relevamina lassis:
Inde ^{caso} miseris, Belli dediscimus artes,
Ni quæ * parcendo doceant prosternier hostes:

* Pro more
Sigismundi
solus.

Musarum Cantabrigiensum

Stemmata pulvereo at non hoc dignoscitur ullo,
Oriundum jaestar Olympo.

Quid referant Charites tanto, qui talia fecit
Otia? Quid radiis haec nostra instructior aura?
O si de nobis redoleret Musa severa!
Atque ubivis pietas justa & sincera colatur!
Relligio culpæ vacua, ac errore soluta!

Sit tibi * Fraxinea, & pravos nè protegat umbra:
Sint haec signata Ricardo.

John. Pratt, M. D.

Trin. Coll. S. S.

* Fraxini
umbra
non ferunt
serpentes.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΕΙΝΑ

Tι πήλινα λέπια τολμάσειν οὐ καί θάνατος
Θειμάζεις κατα καί θεοπεριθώριος Αγέσ.
Ηδ' ἀριττά δαλλεν' ἀλλ' οὐ γαδί πεισσον ασσεν.
Παῖσιν ἀπεκτέντε πρέστεις ισορέαν.
Πατρίδα γερόσιαν, καὶ Πατρίδος οὐκατ' Αἴγαν.
Ο, ποιητέων οὐτε οὐτούς οὐτούς.
Εἰ δέ τη λαπτόν εἴσω, μεμαλάτερος οὐδές Αἰγαλός.
Τέτο τορές τελέσατο τὸ παλαιόν γεράν.

R. Widdrington,

Græcæ Linguæ Professor,

Luctus & Gratulatio.

Ad Illustriss. RICARDUM D. P.
de Musarum Cantabrigiensium

Θεωρησ.

Ἄγη Πάτηρ Μάσας υπερέξατο, πολὺ δὲ ἡγέτης

Ἄντευργάτης διατρέπει εὐελπίας ἐπος.

Prolixè Genitor Musas accepit, & Illæ
Lessu contendunt Quæque reserre vicem.
More Patris *Grantam* si protegis, Illa Camoenis,
Cùm moreris, faciet nè moriare suis.
Ingentes animas, Ænean, Hectora, Ulyssem,
Iliacósque Duces, Iliacósque Deos,
Sola coronatos omnes æternat Homeri,
Cum Cippisque suis Musa perire veta.
Gentis Idumeæ miracula, & arva Canopi
A studiis quod habent nominis, illud habent.
O vanum lapidum decus, & mortale ! necesse est
Mausolea ruant, Pyramidesque cadant;
At Victor, tumulum cui decrevère Poetæ,
Donec erunt homines, usque superstes erit.
Quodque semel posuit doctum Meminera tropæum
Mors nunquam, nunquam deteret ulla dies.
Usque adeò ætatem (quam marmora, & æra recusant)
Terre solent chartæ, Carmina ferre solent.

R. Widdrington,

Academia Cantabrigiensis Orator.

Musarum Cantabrigiensium

In Pacem Angliae post bella civilia
ut cunque reducem.

Cui non displicuit belli civilis Enyo,
Jusq; datum sceleri: vel quis, nisi peior Othonem,
Forsan & inversis si posset vincere fatis,
Non damnat multo saturatum sanguine Martem?
O Patria, o Divum domus Albion, inclyta bello
Gens, dudum Hesperii clades, terrorumque Tyranni,
Quam prope nativis jacuisti extincta ruinis,
Et gladio confossa tuo! Jam siste furores:
Heu! quid agis, malesana? quid in tua viscera saevis?
A te verte manus, proprii sat sanguinis haustum.
Sat Tiberi, Tuestiq; datum, sat Roma triumphans,
Et pennis confixa suis sat passa Caledon.
Sit satis, o Superi, vos talem avertite pestem,
Neve iterum gliscant civilis semina belli.
Corda diu divulsa tenax jam necat in unum
Nodus, & irrupto jungantur foedere dextræ.
Nigrum Theta vale, ferale & Pegma recede.
Ira, Odium, Nemesis, Mala mens, animique venenum
Livor, & in primis vos, suspicioque, Metusque,
Este procul, fugite hinc ultra Garamantas & Indos.
Lethen Noxa bibat, veteres & provida lites
Sopiat æternum Stygiis Amnestia Limphis.
Exul Amor redeat, Coeant Labra vulneris alti,
Quin tandem coeant, & (mens n̄ lœva) coire
Incipiunt, nostrisque favent pia numina votis.
Gradivi è spoliis en! crescit Palladis arbos:

Ecce

Luctus & Gratulatio. NA

Ecce triumphales fœcundo termite lauros
Undique gemmantes! & sit licet aspera mater,
Est mater tamen, & peperit Victoria Pacem.
Emicat ex ære & ferro & fulgentibus armis
Aurea Lux, ævumque beat meliore metallo.
Bellorum è furiis oritur Pax alma, triumphis
Innumeris potior, sudusque è nubibus æther.
Dum fera vicinas collidunt prælia gentes,
Hic saltem alta quies, & littore lœta Britanno-
Parturit Alcedo, atque *Albis in rupibus* hæret.
Scilicet huic nido Nice vicitribus alis
Incubat, & pulchram, licet infelicibus ovis,
Excludit prolem, proh! diro sanguine cretam.
Sic Venus orta mari, & tranquillior exilis aura
Fluctibus è mediis: Aquilæ & (mirabile dictu)
Victrices aquilæ mitem genuere columbam;
Quæ decessæ undas famo testatur *Oliva*.

F. Dupont, S. T. B.

Coll. Trim. V. M.

In occasum O L I V A R I I Fletus, Ortumq; RICARDI Protectoris Gratulatio.

Quæ quod gementes ruitis? aut quid omnium
Fixa in Sepulchrum lumina?

Quid

Musarum Cantabrigiensium

Quid turba fert lugubris? Ecquid vertitur

Atrata *Fati* pagina?

Sic est: florebat *Pacis* O! gratissimus

Oliva ramus Arborum:

Ast nunc *cypressum* pinguis tristi manu;

Herbasque moestas spargimus.

Eheu, mari terraque *Quantus* parvula

Contentus urna! Quem invida

Nobis negarunt *Fata*, ne Major forer,

Quam Cœlitum, Anglum gloria.

Hæc inter, acris quam tamen lusit dolor,

Mirâ & fœfelliit Gratiâ,

Hic *Phœbus* (heu!) *Britannus* ut descenderet

Nostrumque nullam fecerit!

Tantæ procellas *Mortis* O! quis mulceat?

En! *Filius* ter maximus,

Paratus omne *Cæsaris* periculum

Subire, *Ricardus*, suo.

Quum *Patre* tanto dignus adsit *Filius*;

Quidni *Britannorum* *Pater*?

Tandemque Musæ flebiles undâ genas

Feliciori mergerent,

Io *Triumphe*! *Fulium* *Sidus* diu

Seris Nepotibus micet.

Gov. Hill, Coll. Magd. Soc. 110

Sen. Acad. Procurator.

*musarum bisop sua Salteri amicisq; dñp dñi
S. nichil vnde dñc q; dñi xxiij* **Magnus**

110

Luctus & Gratulatio.

MAgnes abit *Genitor*, succedit maxima *Proles* :
Una dies luctum lætitiāmque tulit.

Traditur hæredi, patrio cum nomine, virtus:
Inque pari *Gnato*, summe *Monarcha*, redis.

Quid querimur? triplices non abripiuere sorores;
Primævum in florem restituere Duceim.

fo. Luke, Proc. jun.

Coll. Sidn.

*Serenissimo Domino RICARDO, Angliæ,
Scotiæ, & Hiberniæ, &c. Protectori,
Gratulatorium.*

Quem Deus, æternâ Mundum ratione gubernans,
Rex hominum, Divumq; Pater, mortalja Regna
Legibus arcans statuens, ad Sceptra vocavit :
Quem Legum veneranda fides, sancta piorum
Auspicio Patrum, & magni Consulta Senatus,
Imperio admôrunt: Quem juxtâ Ruris, & Urbis,
Armatæ pariter Gentis, pariterque Togatæ,
Concordes animi, & suffragia publica poscunt :
Quem Patriæ laudes, propriis virtutibus auctæ,
Illustrant: Quem tot commendant Omina Pacis:
Quid prohibet solium sacrōsque capessere fasces?
Ergo age, Cura Deum, cœlo delapsa propago,

B

De-

Musarum Cantabrigiensium

Deliciæ populi, Patriæ spes una, salutis
Depositum nostræ, Pacis sanctissime Custos;
Eia, age, Sceptra manu, Diademata fronte capess'e,
Indue purpuream Chlamydem, concende sacratum
Imperii solium; felix, age, perge beare
Justitiâ populum, sincerâ Pace *Britannos*.

*G. Leigh, A. M.
Coll. Chr. Soc.*

*Ad Serenissimum Illusterrissimumque Dominum
RICARDVM, Angliæ, Scotiæ, &
Hiberniæ Protectorem.*

Cum tuus ille Parens donavit sidere cœlum,
Gestit & æternis fæse immiscere triumphis:
Accipe, quem vates inscriptus nomine tanto
Sponte tibi titulisque tuis præludit honorem.
Te fatum nobis effinxit, & insita virtus
Nuncupat hæredem, dignum qui fulmina belli
Torqueres, dextrâque stupenda tonitrua *Martis*
Vibrares, latèque tui terrore ferires.
In te spiret adhuc cum vivo horrore Parentis
Virtus, incutiatque novos evecta timores.
Quæ Pater alterno junxit sibi sanguine, corda
Nostra tuis rebus sancta & cognata vovemus.
Sed toga nos monuit prætendere *Pacis Olivam*.
Ecce, Tibi supplex laurum cum carmine *Phæbus*

Con-

Luctus & Gratulatio.

Consecrat, æternosque dicat tibi Musa triumphos,
Ut possis ornare tuos, Pacemque tueri.

*Jacobus Disbrow,
Trin. Coll. Commens.*

*In occasum nuperi Solis Britannici, pariter
& ortum novi.*

Quid faciam? *Occasum flebo Genitoris?* an *Ortu*
Nati exultabo? *Phœbus* uterque cluet.
Gaudia miscebo luctu, & suspiria plausu;
Lætabor lacrymans, & lacrymabor ovans.

Gu. Twyne. M. A.
Coll. Div. Joān. Soc.

In felicem & pacificam Serenissimi RICARDI,
defuncti nuper Dⁿⁱ. Protectoris Filii natu
Maximi, Successionem.

Cuius benignis auspiciis Dei
Defensa dudum est terra Britannica,
Quum lacrymosum te repente
Abstulit, o Olivere, fatum?
Nostrasve curat quis Genius loci
Res; quod, sub atris funeribus *Yisi*

Musarum Cantabrigiensium

Tanti, ruberet nullus altè
Purpureis radiis Cometa,
Belli maligni prodromus horridus :
Discordiæque, & vulnera Civica
Grassante nondum coede Gentes
Angliacas premerent ruinâ ?
Ah ! quantus omnes tunc timor obruit,
Sævi tumultus nè caput impium,
Rursusque Mars nuper fugatus,
Erigerent Stygiis ab antris.
At ecce, nobis læta ferens salus :
Emersit ex his alma periculis,
Nostrisque, quamvis pulsa quondam, est
Candida pax stabilita terris.
Hanc nempe nobis Athereus Pater
Felicitatem, & consilium tuum,
Et cura, *Dux Invictæ*, fecit
Magnanimi Genitoris, omnem.
Mollire mentes is populi truces,
Litèisque novit tollere publicas,
Gentèisque tres armis potentes
Compositis sociare bellis.
Postquam at negatum est imperio amplius,
Obstante fati lege, frui, tibi,
R I C A R D E, nostri jàm relictum
Imposuit moderamen orbis.
Ad te recurrit patria vindicem,
Et te requirit Religio suum ;
Poscuntque securæ tuo sub
Præsidio latitare leges.

Quin

Luctus & Gratulatio.

Quin & virentem dextera protegat
Armata laurum, Pierides rogan,
Et pristinâ famâ Alma nostra
Ut vigeat decorata Mater.
O, ergo pèrgas omne prospéro,
Invictè, magni progenies Patris,
Virtutis, & Hæres honoris,
Imperiique OLIVERIANI.
Des jura fidis mitia subditis,
Hostes rebelles arma coercent,
Felixque tandem nostra gestis
Exsuperes pia vota rebus.

R. Huckle,
& Coll. Chr.

In obitum Illusterrimi & serenissimi Principis OLIVARII Angliae, Scotiæ, & Hi- berniæ Protectoris.

USQUE adeone meos salsus premet imber ocellos,
Exulet ut claro Sole corusca dies?
Exulet. Heu! cœli cœdet convexa tueri,
Unde suos noster Phœbus abegit equos.
Occidit, ah, toto divisis orbe *Britannus*
Qui modò fidereæ lampadis instar erat.
Quo duce stratus humi tumidus summisit Iberis
Arma, Caledonius quo duce terga dedit.

Nec

Musarum Cantabrigiensium

Nec minor Occiduos *Mars* laudibus addidit *Indos* ;
Invia virtuti terra nec æquor erant.
Exspatiatur ovans passim decus: Ultima *Thule*
Viætrici cessit præda subacta rotæ.
Tempora *Navali* quò sint redimita coronâ,
Concessit meritum *Belgia* victa decus.
Post sibi tot parras laurus, tot ab hoste tropæa,
Tendit ad *Elysias* nobilis umbra domos.
Quàm bene tot clausit tua limina, *Fane*, triumphis,
Tranquillos pateret victor ut ipse *Lares*?
Aurea jam rediit bellis civilibus ætas
Libera, & accepit fabula prisca fidem.
Quot mala composuit virgâ? quot sopiuit Hydras?
Quàm pia, quàm felix meta coronat opus?
Itc, triumphali pia cingit tempora lauro,
Non potuit fato nobiliore mori.

W. E. C. C.

In obitum Serenissimi Potentissimiq; Dⁿⁱ. Dⁿⁱ.
Oliveri Cromvelli, Angliæ, Scotiæ,
& Hiberniæ *Protectoris*, &c.

Equis peritus fidere domus
Rhombo choræas explicet ignas,
Quare facem ducens sagittas
Mores fluat per inane stella?
Numquid sonori turbinis ingruens
Nubis, carinas ætheris, obuer-

Ver.

Luctus & Gratulatio.

Verréque terras, cum supernis
Ima ruens rapiente pennâ?
Non is *Britannus* sed *genius polo*,
Ridet benignum, ac innoxuè occidens
Devergit, exhalans salubrem
Igne animam moriente fidus.

Ingas, scerum, sic cecidit suæ,
Descendit imò sic, *Jubar Anglia*:
Nec turbines, nec pax duellum,
Nec timeant oleæ cypressum.

Fulserè stellæ quæ Boreæ plagiæ,
Hæc dum micabat, seu *Leo*, seu *Lyræ*
Hibernæ, Germanus vel *Ales*

Austriadum, tremulum micabant.
Nec transmarinis gentibus occidit,
Nondum fatetur *Flandria mortuum*
O si parentem! o si maritum
Anglia nec viduata fieret!

Num pax e dolentis num patriæ stupor?
Altâ repôsti pace quiescimus
Procul periclis, & minante

Hoste frui licet & superbo:
Uni revulso sufficit alterum
Mox aureum mens provida *Concili*,
Magno Patri natum haud minorem;
Pax venit hinc, sed & indè *Luctus*.
Assurge tandem mæsta *Britannia*,
Solem in cadentem *Persica* plus satis;
Compescit fletus, ortum aliud
Sideris *Heliacum* videmus.

Musarum Cantabrigiensium

In Serenissimum & Potentissimum D^{um}. D^{um}.
Ricardum Cromwellium, Ang. Scot. &
Hib. Protectorem; Oliveri Patris optimi
Filium optimum, nat^{que} maximum, &c.

Superi polo sedetis; nec dispicit oculus
Terras remissus: humana regit neque volitans
Fortuna; quæ pilas, & ludibria reputat
Sceptra, & Globos. Fuit cordi publica proprius
Tua res Deis, quibus charior, *Anglia*, solito:
Viduam diu nolebant, nè sidera premeres
Precibus; dolor vel ægram te mergeret animi.
Tibi nil prius, nihil gratius esse bene sciunt,
Quam, vulnus unde venit, dolor unde, remedium.
Non tam beara, ut utroque frui tibi liceat,
Tantum decus decem secula non bene caperent,
Hoc sub ducum pari tuta sat imperia decem.
Meruisse Regna vivo Patre qui tria potuit
Virtute, Regna virtute tuebitur eadem.
Alii Patres solent Reges dicere Patriæ;
Tu filium Patris tanti nos cupimus agas.
Fasces Parentis ex quo manus unica triplices
Gessit, manibus erunt haud vulgaribus habiles:
In Te fibi superstes sua posthuma videat
Regna, unus hunc Patrem ad vivum pingere poteris.

T. Gale, Trin. Coll.

In

Luctus & Gratulatio.

In Obitum Serenissimi Dⁿⁱ. Olivari Crom-
velli hujus Reipublicæ Protectoris.

FLores non *Paphios*, rosas, (rogant
Huc ferte, aut violas; munera non
Hæc manes *Olivartii*:
Sed tela & clypeos, *Maria* præmis,
Ferte, & Laurigeras date
Laudes equeis egregii Ducis;
Quo fama *Angliæ* nitet
Gentis, præteritæ redditæ gloriae.
Hic est, qui patriæ diu
Amissas penitus restituit suæ
Leges, qui Furias pius
Bellone indigenæ compositæ truces,
Et cuius *Scotus* horruit
Tot funesta tepeis sanguine prælia.
Nostræ non semel impetum
Victricemque manum sensit *Hybernia*
Herois; Gladiis feri
Hujus subsidium confocialibus
Ambirunt Proceres prece
Gallorum. Potuit non sine prælio
Quem *Batavus* fibi
Immanis valido jungere foedere;
Classis cùm laceras rates
Fudisset proprio Marte *Britannica*.
Sic hostes animo suos,
Dum vivus, domuit; sed, *Libilita*, te

C

Lassam

Musarum Cantabrigiensium

Lassam nomine deprimens,

Invictus pariter vixit & interit.

Bern. Skelton, M. A.

Coll. S. Petri. Soc.

In Obitum Olivari, Angliae, Scotiae, & Hiberniae Protectoris Serenissimi.

Jam vos in fletus si quando solvite Musæ,

In lacrymas *Helicon* vix satis unus erit.

Occidit *Angliaca* celeberrima gloria gentis,

Qui rexit patrias fortis & æquus opes.

Nec tremefacta suana sentit natura ruinam ?

Ostendit dirum néve *Cometa* caput ?

Quid non, extincto *Cromwelli* lumine, condit,

Æternâ rutilum *Cymbie* nube caput ?

Tristia perpetuâ jam sidera nocte tegantur :

Convenit, heu ! orbi jam nisi triste nihil.

Æquum est ut sias pullatus *Apollo*, secuta

Esset ut astrorum te quoque moesta cohors.

Falluntur sudare ferunt qui marmora, fundunt

Jam lacrymas ossa hæc quæ pretiosa tegunt.

In Serenissimum Ricardum, Angliae, Scotiae, & Hiberniae Protectorem.

Sustulerat charum cùm mors truculenta parentem,

Certum erat & superas Regem adiisse domos :

Regia concordi *Ricardus* Sceptra favore,

Proles tam fortis digna parente, tulit.

Tu

Luctus & Gratulatio.

Tu virtute Patris subitâ nè morte fruaris,
Securusque dies quisque serenus eat.

Atque prius mutent Thameſis Sabrinâque cursum,
Per tua qui liquidis Regna feruntur aquis:
Angla subripiat quâm te mors invida genti,
Quâm sit virtutis fama sepulta tua.

Horden, T. Coll.

Ad Celfissimum Illustrissimumque D^m. D^m.
Ricardum, Angliae, Scotiae, & Hiber-
niae Protectorem, &c.

Grama tibi serum visa est si pendere votum;
Et minus in cineres officiosa pios:

Vix instaurandi depressam pondere damni
In tanto, credas, obstupuisse malo.

Excuses merito, uni si vacat illa dolori;
Quod minus officii, plus pietatis habet.

I, sequere eximii Patris vestigia, famæ
Monstret iter, gressus dirigat ille tuos:

Solus erat, dici meruit qui gloria Belli,
Sed tamen & Pacis gloria Solus erat.

F. Frodsham.

Coll. Reg.

9

C 2

In

Miserum Cantabrigiensem

*In Inaugurationem Augustissimi, potentissimique
Herois, Domini Ricardi, Patri nuperim defuncto,
cum virtute tum imperio, successoris.*

Siste tuas tandem lacrymas, depone querelas
Anglia: defunctum quid juvet iste dolor?
Sol tuus occubuit, verum nox nulla secura est;
Ealmeicat in medio filius orbe Patris.

*Soles.

Disparere prior voluit, dum surgeret alter;

Quod natura simili non similit esse * duos.

Eccœ, Patri genius nato, ac Heroicus ardor!

Parte igitur moritur, sed meliore vigerit.
Vive diu felix, patriæ virtutis imago

*Viva, decus magnum præsiditumque tuis.
I bone, quo virtus tua te vocat, I pede fausto;*

Dum feriat vertex sidera summa tuus.

Cingant usque tuos victricia ferta capillos;

Denique sis similis Patri ubique tui.

W. Preston, A.B.

Syd. Coll.

Sedārat postquam flaciens, rex angue procellas,
Fecerat ex tumido pacificumque mare,
Cromwellus dominumque caput super extulit hostes,
Compulit atque suo subdere colla jugo:
Maluit in coelo placidam traducere vitam,
Et semper viridi cingere fronde comam.

Quippe

Laudus & Gratulatio.

Quippe tuos superi possent pensare labores
Dignitas: Heu! nobis nil nisi velle datur.
Tantum reliquias forsan celebrare valemus,
Possumus & laudes commemorare tuas.
Et velut Alcidæ meritos docerare honores,
Et tota victa tua dicere monstra manu.
Possumus & tales hæredi solvere digno
Affictus, quales solvimus ante tibi.
Ille tuas lauris optatas addet Olivas:
Ille quidem *Augustus*, tu quoque *Cæsar* eris.

T. Rolle, Coll. Regal.

Academia Cantabrigiensis

A D

RICARDUM Protectorem Serenissimum, &c.

SCilicer, occubuit nuper *Lux Magna Britannis*,
Cum subito nobis *Tu Nova Stella* venis!
Sic solis radiis, discus à nube, refilget
Sol, ita luce nites *Cassiopeia* nova.
Auspice *Te*, *Matri* quid non speremus alumni?
Pro tanto quæ non fundere vota licet?
Nonaster nos potius superos, ut *Patria Oliva*
Floreat, & regnus usque finire tuis.
Dum *Lucem* *Gratiana* dabit, dum *Faciat Mater*,
Dum perget solitas aedidere *Camis aquas*.

Sororium

C 3

Im

Musarum Cantabrigiensium

In Obitum Olivarii Protectoris Serenissimi.

Ad ejusdem Manes.

(popellum

EN! quid agis? Cœlum petis, Astrâque? (Magne)

Atq; Tuum lacrymis ora rigare jubes?

Aspice pullatos *Anglos*, terrâaque relictam,

* Aulâque ut (averso nomine) *Nigra* gemat.

* Vulgè di-
* tia White-
hall. O quâm Te memorat tristis! Stant mente repôstæ

Illæ animi vires, ingeniumque sagax.

Hæc quoties reputat? Sic, sic Ille ora gerebat

Vivus adhuc, linguam sic, agilesque pedes.

Omnia Romanae fileant miracula gentis,

Quæs animis par est *Herculeusque* labor.

Quidve *Decus Pelle* memores: quid *Casaris astru*?

* Alexand.

Mag.

* Guilielm.

Vitæ.

* Victorem *Angligenis Neustria* quémve tulit?

Te tradent nostri ventura in sœcla nepotes,

Umm pro cunctis fama loquere *Virum*.

Excusat se Academia, quod non statim post
Obitum Olivarii Elegias componeret.

Fortè aliquis nimium lentes putat esse Camœnas,

Et queritur nostros tardius ire pedes.

Talia cui *Mater* responsa Academia fingit,

Nectere perpetuas se voluisse moras.

Vix nostris nimirum animis persuasimus, esse

Victrices Parcas, Te quoque posse mori.

Somnia

Luctus & Gratulatio.

Somnia sunt certè: quām *Te* speramus hiantes.
Surgere, Tēque oculos mox apētire tuos.

Aliud

*In mensē Septembrem, quo sc. obiit Oli-
varius Protector.*

O Men! & agnosco mensē: scit ponere risus.
Luētibus æquales, noctibus atque dies.
Aqua facit; *Libra* est! *Uno*, non deficit *Aster*
Aureus, avulso: jam sumus ergò pares.

Aliud

*Ad Cantabrigiam & Oxoniā, de Tumulo
OLIVARI*

Binos (ecce) oculos habet Anglia! fletibus * *Ille*
Humectet laceres, * *Hic* lapidēsque suos.
Fundat uterque suos, *Humores* fundat *Ocellus*,
Cani juncta duat *Ifidū* unda *Vado*.

* Cantabrigia (ut plurimam) latritia.
* Oxonia lapides ferē
* Edes habebus.

Aliud

De Ricardo Olivarī Successore.

Astrologis jam nulla fides dicentibus illud,
Quod * *Caroli* semper *Planstra* videre licet:
Toto nunc errant coelo: *Carolināque* nostro
Lapsa est: Angliaco (credite) *Stella* polo.

* Sc. fidus illud semper apparet supra horizon tem: (aust.)

Regales.

Musarum Cantabrigiensium

Regales petuisse *Rosas*, prostrâsse *Leones*,
Arque *Cruci* mites, jam *Cithareq*, vides.

Aliud

In Obitum Olivarii, & Inauguratio-
nem Ricardi.

Scinditur Angliacus studia in diversa popellus;
Ridetur, cum mox sletibus ora madent.
Occiduo lacrymas, Orto dat gaudia Phabo,
Uno luctatur lumine, sicutque alio.

J. Edwards.

Anglia incesta, tuas superi metuere querelas,
Iræ non fuerant iavidæque pars :
Princeps, ecce! tibi patris est à funere raptus,
Senxit ut hoc *Pallas* funere *Marsque* finam :
Jam nihil, O superi, querimur, virtusque fidèsque
Regnant, & nostri terga dedere metus :
Anglia quas possis dignas persolvito grates,
Æmula quod proles magna reperta patri.
Extenuat miles laudem, *Cromwell*, tropæi ;
Quod pater hujus eras, gloria tota tua est.
Macte animi, princeps, sequere & vestigia patris :
Sic *Numa* eris vitâ, moribus atque *Cato*.
Albion hoc, proceres, populi, gentesq; precantur,
Princeps sic semper talis, & iste diu.

E. Bachiler, Coll. Regal.

Luctus & Gratulatio.

In obitum Serenissimi Domini OLLVARI
Angliae, Scotie, & Hibernie
Protectoris.

I

Hec quid agit, malofane furor? quid pectora mor-
Immitis nimium commiseranda dolere! *des*
Sic tigit infante similis ventosa procella.
Gloria, quae canum est concomitata. *Vizumque*
Confer huic, aeti senioris garris fama.
Miratrix, olim quod fuit, canit decus. *Dignus*
Tantum innot reliquos luces conspicitor huius.
Herois nunquam committit latus fulgor. *Qui*
Quantum inter stellas angemis *Luna* innotescit. *Utriculi*
Quum complent orbem commixtumca formam.
Quam juvat affidit amici gratia revolvit in memorem. *A*
Imperiumque domi, & *Martia* gesta foris. *Secundus*
At quorsum marmor lacrymam madeficeret inimico. *A*
Justa partim decorans sumus, honesta licet. *A*
Occubuit quamvis mortali Sol amans orbis. *A*
Qui nuper foris lumine cuncta superius, *Excedens*
Non tamen horrentes nos videntur tenebras. *E*
Nec Solis clausit nos inimicus iudea. *Quoniam*
Emittit radios, qui faci *Britanniam* vident. *Mundus*
Indomitos fatus, auctor *Appellatos*. *Et*

Meda *Bar* *Meda* *Bar*
Calli *Chriſt* *Calli* *Chriſt*
Sicutum dixi sufficiat sive peritiorum esse.

Ca *Meru* *Colli* *Bar*

D

I

Musarum Cantabrigiensium

In obitum OLIVARI Protectoris.

Serenissimi Angliae, &c.

LUgubres dimitte modos, moestasque querelas
Anglia, nec vultu signa dolentis habe.

Sicut fronti virtutis hanos, sicut vertice laurus:

An lacrymæ tristes omnia pacis erunt?

Occidit, ah! deus Ille rnum, virtusque stupenda:

Vis pugnæ, belli gloria, *Maria* amor.

Meonis cuius celebrari carmine laudes

Dignæ, vix munus tam grave, Musa, subit.

Sed lacrymæ tantum pietas moliebris, & errat

Qui sine ploratu posse dolere negat.

Lugendi causam nobisne fatemur adesse,

Cum majora malis DI tribuere bona.

Alterius Phœnix oculor per funera: nec dum,

Secula Phœnices ulla nulæ duros.

Alter *Cromwellus* patriæ virtutibus haeres

Accedit, cuius spirat in ore pater.

Accedunt cum Sole novo nova gaudia: nobis

Decedat luctus pectora quoquid habent.

Exultent tandem populi, gaudere *Britanni*,

Omnis & ad noscum nunc licea *Anglia*.

Munera det jam illatus Eques, dentibus *Senatus*,

Et Plebeia ferat proxima vox tribus.

Granta tibi, *Ricardus*, tibi, pars indiga rerum,

Carminalis (qua) *Granta* munera sola dabit.

Carminalis Te posse Ducem, Musisque vacare

Scimus, qui afflictis ante patronus eras.

G. Horne, Coll. Regal.

In

London & Gratiulatory.

In OLIVERUM Protectorem Epicedium.

ΦΕῦ γάρ ! τοῦ σπέρματος ανατολή, Μελλούσα
Ωὐ Γέρεται τε Ελένην.
Ἐν πότερῳ ποτε πάντες ἀργεῖσθαι ποιεῖσθαι
Ἐπειδὴ οὐδὲν Σεπτέμβριον περιποιεῖσθαι
Ἐπειδὲν (οὐδὲν τοῦτο περιποιεῖσθαι)
Ἄγγλος δ' οὐ (οὐδὲν περιποιεῖσθαι)
Πατρός τοι νίκην ἀγαπεῖσθαι
Τύραννος, Οδοντοφόρος Κανθαρίστης,
Ορθίτης πυροδότης, Οινοπότης ποτητής
Αγρικτής ποδοπάτης.

F. Cramer, T. C. A. B.

Musarum Cantabrigiensium Apostrophe ad Serenissimum OLIVARIUM, Republicæ Britannicæ & Hibernicæ Protectorem, Republicæ bene gestis munimis. Pro eodem facta
functio orationis.

Ad Illustrissimum simul Principem RICARDUM,
Paternam virtutem hæredem, & in Regnum suum
cessorem CARMEN GRATULATORIUM.

Ο Xerium infante jactat novilic Sotorem
Araxos bis pueros novimus esse senes.
Oxonio lingam, de senio sibi lumen ademptum,
Restitutus medicâ Granta benignâ manu.

Museum Cantabrigiense

Grande quidem facinus fuerat, sed inutile munus,
Sed crimen gemini causa noctiva rogi;
Te nisi Custodem Mater foscunda dedisset,
Et Tutelarem Numen utrisque Deum.
Felicem *Grantam*, tali quæ jactat Alumno,
Præbuit & tanto *Pocula Sacra* viro!
Se *Grantæ Oxonium* deber, Tibi *Grantæ* scipsam
Quem Natum jactat, gestit habere Patrem.
Senserat infensum Mater grandæva *Senatum*,
Viderat innocuis Arma molesta Togis,
Viderat ingenuis minitantia Rastra *Camcenis*,
Et prayo impulsu flamine vulgus iners:
Ni quatiens *Illustræ Caput*, gladiumque minacem,
Incertis dederas irrita vota Notis.
Bellua multorum capitum, pertæsa *Camcenæ*.
Turba, dedere Tibi, Te renuenie, locum.
Novimus invicto Te nuper *Mariæ tonantem*,
Atque acies, belli fulmina dira, tuas
In medias hostes non *Ire*, *Venire* iubentes.
Sensimus in gestis *Vinque*, *Dolumque* mis.
Et percussa *Chelys* bellaci *Hibernias* plectro
Contremit, & laudes personat usque tuas.
Et *Leo* vel duplici *Sconicæ munimine* cinctus
Prosternit flexo corpus inerme *Genu*.
Cogeret in gratum *Gallus* sua *Lata* certum,
Ut vestrum ambirent officia caput.
* *Arma*
Zelandiz
sunt Leo
sanguineus
è mari e-
mergens.
Suecia Amicitæ dextram Tibi porrigit almæ.
Ferrur ab *Hesperio* Pacis *Oliva* *Tago*.
Subducit tandem *Rapidum* *Leo Belgicus* unguem.
* *Et Caput in medias subtrahit æger aquas.*

Agnoscit

Luctus & Gratulatio

Agnosceit Iesus Clasum mari Belga Britannum

Piscator solum, quod sapit, Iesus habet

Fluctibus in mediis, Rupes immota, quiescit

Anglia, & infanas desidet inter aquas.

Pace sub auspiciis fruimur, Vir maxime, vestris;

Olea nempe Deus, Te Duce, tanta dedit.

Nominis hinc vestri felix agnoscimus Omen,

Salvare, salvâ Religione sacri,

* Quod mirata prior provexit honoribus artas,

Postera suspicent secula, nostra stupent.

Jamque Dies (ni fallor) adest, quâ nescia vincit

Dextra bis crexit læta tropaea manus,

(Foedatos sanie stupuit *Vigornia Campos*,

Et patrio maduit sanguine sectus ager.)

Invida cum Dibapho mors de victore triumphat,

Ausa Triumphalem contemerare diem.

Hinc illæ, heu! illæ lacrymæ, quibus obruta Mater

Anglia, queis madidos polluit atra finis,

Nam simus occupavit positis *Olivarum armis*,

Deflet & amissum Terra Britannia Patrem,

Bellica turba Ducem, Pubes Phabas Patronum;

Plusne sagum doleat, vel Toga, scire nefas.

Hinc Musæ, rancæque paci conamine extant;

Inde Tuba, Exequias Concelebrare tuas.

Quod si non aliæ venturo fata *Ricardo*

Invenire viam, Regna beata petat

Illustris Pater, & proprius se miscet astris;

Succedant Nato Regna paterna Pio.

* Magnum
Cromvel-
lium tem-
Henr. 8.

Musarum Cantabrigiensium

Gaudia detergent lacrymas. Mors ista, Dolórque
Hâc mercede placent, hâc ratione juvant.
Nota cano, Sol occubuit, nox nulla secuta est :
Scilicet, ablato Patre, RICARDUS adest,
Pacis Amans, Belli Fulmen, Tremor Hostibus unus,
Deliciæ populi, vita, salúsque sui.

Eja, age, Victrici pergas defendere Parmâ,
Quæ Tibi Regna potens dextra tuenda dedit.
Non Rex, sed Cesar ! Musas tutare, Colendum
Prospicias verâ Relligione Deum !
Hunc Protectorem Respublica nostra facetur,
Defensor Fidei qui fuit antè suæ.

S. S. F. C. M. D. M. A.

Ignoscet, si *Granta* minus Tibi plaudere visa est,
Si minus & patris funera flere tui,
Te nisi de celo dederint pia numina, Mater
Alma foret lacrymis immoritura suis,
At nisi fata tuum rapuissent invida patrem,
Jam præ lœtitia vel moritura foret.
Quid modò sidereos, Academia, consulis ignes,
Signaque criniti prodigiosa poli ?
Dum pius in cineres lacrymarum depluit imber,
Et natat in tremulis moestus ocellus aquis,
Qua vertas te cunque, potest tibi quæque videri
Stellula per lacrymas facta comata tuas.
Sed quid flamus adhuc ? RICARDO oriente, facessit
Luctus, in æternum jussus abire Chaos.

Quærimus

Luctus & Gratulatio.

Quærimus hic illuc cœli mirâcla cometam?

Grandius Hoc uno nec polus ipse daret.

Devicit tria regna Pater, superanda Tibi uni.

Restat *Romani* trina corona Lupi;

Ut (crucis huic si tantus amor) mox Præsul adores.

Romanus vestras, *Anglica* signa, cruce.

Δ Εὗτε μοι Ἀγριακῆς φύσεις ἀμφί τε κύματα λαῶν.

Προσεργεταῖς γάλαις Νήποι ἐπιστρέψατε.

Οὐκ ἀν θνητῶντες χάρσην μορμύροντες.

Θίστε τὸν φάστες μαλλονέπινον συνελίνετε.

Ἐν μάλα τίνι βλέψας καν ἀλιστροῦ εἴπον Ὁμηρος,

Ἄλι γάρ πατέσιν Νήπος ἀγριακα τίλει.

Σειδ, "Ρίχαρδ", τέσσαρις βρύνει ἀγριεσσοῦ φύσιν χαλκοῦ.

Πάσσα, τεοῖσιν υπὸ ποστή, τοσσο, ρόδοις.

Ηχη πανολεῖν τε χύτερην τεθαλάττα,

Σειδ Λύρη ἴμερτας ἀγγελοθεοῖς αἴρουνται.

Τηλεσέπειρον Βρετανῶν ἀμβούλακα μῆτρα μαύρην,

Ηιόν σὺ κρατέεις Ὁὐρανοθεοῖς.

R. Critton, T. C.

In obitum Serenissimi Principis OLIVARI

CROMVELLI, Angliae, Scotiae,

& Hiberniae Protectoris.

Nobilis ad fatum *Romans*, Turba clientum
Sponte solent propriæ disruptere stamina vitæ,
Purpureum Dominumque sequi; nè solus adiret,
Regna Erebi, peteretque nigras inglorius umbras.

Morborum

Musarum Cantabrigiensium

Morborum cùm tanta cohors inarata reliquit
Rura, & cùm civis tam ratus in urbibus errat:
Credo equidem, *Angliensia* (fari si præscia mens est)
Abrupisse suos, solito immaturiùs, unnos;
Nè, cùm tot laudis meruisses florida ferta,
Tandem, O *tuus*, abeas, nullâ stipante Corona.

*In successionem Serenissimi Principis RICARDE
CROMVELLI, Angliae, Scotiae, &
Hiberniae Protectoris.*

IN dubio est, servetne suum Regina colorem,
Albâne an atra foret; charum plangâne maritum,
An nato plaudat: pietas hinc urget, & indè
Vivus amor; vincit pietas, & lacryma sola
Gemma est, *Angliæ* exornatura triumphos.

Quod si morte patris solum conscendere regnum
Fas tibi sit, **R I C A R D E**, tuum, Phœnixque paterno
Nascitur è busto, lacrymas dediscat ocellus
Noster, nec vano feriamus sidera planctu:
Displetat hæc mercede nihil, falso amputet omnes
Imperii ramos. **T r u n c o** remanente, sub umbra
Hæc erimus tuti: nunc nos, tua turba, precamur,
Ut quocunque ieris, patris te fata sequantur,
Majoræque in luce mpræs tibi fata ministrent.

G. Perse, Coll. Regal.

Quæ

Elegie & Gratulatio.

Quæ modò funereo caput obvelarat amictu
Musæ suum , mixtâ laurum violata cupresso ,
Rursus gestit ovans *Phœbū* agnovisse recentem ,
Tu, quem noster amor, tua fata , labórque paternus
Impellunt, & sera vocant in sceptrâ nepotum ,
Vota feras, nostrōque velis sudare sub orbe .
Non querimur, quod tarda venis spes nostra, beatos
Ille tuus, patriæque, parens effecerat olim ;
Quem neque jam cœlo invideat, te pignore, Terra .
Sic quippe, emerito donatus fidere , felix
Julius Augusto commisit regna ; paterna
Nomina qui ferat, & Civilis vulnera belli ;
Emathiosque pio purget moderamine campos .
Nos etiam ultrices Divum tentavimus iras ,
Et conjuratos in mutua damna furores ,
Quos Pater

At tua nos præsens votis propioribus urget
Fortuna, & totas rapit in sua numina mentes ;
Quæ tibi pacificis solium instaurâsse triumphis
Gaudet , tæque suam fassâ est victoria metam .
Felices animas ! quarum jactura *Britannie*
Te fore promisit, nec enim liciuisse minori
Bella geri mercede putem cœlibus armis .
Auspice te , quicquid devoti bella cœloris
Fraternâ sudere manu, huat impia cervix
Hispani, colat atque crucem Pia *Roma Britannam* .
Hæc tuus audebat Pater attentare ; sed illi
Annuit astrorum Cœlo chorus omnis ab alto ,
Hanc tua servata monuitque in tempora lautum .

E

Felix

Musarum Cantabrigiensium

Felix ille tuas jam cernit ab æthere terras,
Spectatque tuorum instigatorque laborum,
Te viatore, suos jam designatur honores,
Et putat esse leves, sola gaudetque perenni;
Quaque frui voluit sub te nos, pace repotus.

*Tho. Arrowsmith. B. A.
T. C. Socius.*

Quodnam fidus agit variis successibus orbem?
Quæcumque pœtæ nostris rebus inesse Deum?
Non constat Fortuna sibi, nimirumque volantem
Præcipiti motu versat iniqua rotam.
Cogimur inceplos nimis interrumpere luctus,
Nec tua pro meritis funera flere datur,
Nec, nove Phœbe, tuos venerari possumus ortus:
In partes animas pendet utrasque pius.
Alternis canimus pariter, pariterque dolemus,
Flebile nunc Eben, nunc iteratur zo.
Sic agitur tumidis jactata carina procellis;
Nunc hac, nunc illac, ventus & unda trahunt.
Sic quoque nunc coelum splendescit fronte serena,
Obtegitur densa nunc quoque nube polus.
Consiliis nova regna pater firmavit honestis,
Et Martis simul & Palladis arma tulit.
Et potuit, si non habuisset, Sceptra mereri;
Jusque daret virtus, quod tamen acta dabant.
Non proavis generive suo debebat honores:
Quæ venit e tumulo fama, repente cadit.

Tu

Luctus & Gratulatio.

Tu quoque, successor menti regnōque paternō,
Scepsa tibi gratā tradita pace regas.
Latāque iam cæptum commendent omnia regnum,
Et populi jungat pectora longus amor.
Hesperiāisque prior cūm Sol descendit ad umbras,
Atque tibi rerum frena tenenda dedit:
Enī nova, ceu *Perse*, venerantur lumina; Quippe
Non patitur Soles unica terra duos.

J. Layton, Coll. Regal.

In Illustissimum D^{am}. RICARDUM

Carmen Inaugurale.

Euge! *Britannorum* lati moderaminis *Atlas*;
Laus, decus *Europæ*; felicis gloria sēcli;
Extincti *Phenix* patris redivivus ab urninga;
Sol novus imperii; gemitus planētisque procellas
Cujus adoptatus tenues iam dissipat ortus,
Et jubar occiduas lacrymarum devorat undas.
Pullulat, ecce! novus florenti germine ramus;
Nimirum primo avulso, non deficit alter;
Aureus, & simili frondescit virga metallo.
Tristia conticeant *Epitaphia*, funeralis æger;
Plotati fileat strepitus, nec *Vox* coruscet;
(Prævia quæ ferent) tremulis funalia flammis.
Decidit *Anteus* noster, quò lassa resurgent
Membra reservato nati conamine; cuius

Num.

E. 2

Impe-

Musarum Cantabrigiensium

Imperium plebs tota heet clamore secundo: hols sum
Nec minus exultet *Thamesis* spumantibus undis, 20
Impatiens tot ferre rates cymbasque volantess, 10
Continuent superi pleno festiva favore arrug bA
Gaudia, successusque novos successibus addant: 10
Propitios præstesque Deos; tibi militet *Aether*,
Et conjurati veniant ad *Classica* venti.

Turner Jun.

*Ad Serenissimum Protectorem, Ricardum
Cromvellium post Inaugurationem ad
vices Patrii Celsissimi Oliveri.*

Illi Heroicon,
Huic Elegiacon.

*Oliverus Cromwel, }
Vive vel mors lucro. } Anagr.*

Fruitus *Olivariorum* Paradiso Sacrior arbor
Vitæ: Non oleum perdis opusve Tuum:
Hoc at habent Cineres, quos coxit Chymia Busti:
Hinc illæ lacrymæ? Qui lacrymisque sales:
Pulvere palma venit: Vivi argentique Corona:
Vivere per lucrum sit Tua techna mori:
Quò sua se virtus comes & fortuna sequutus,
Proh! quoties cessit fausta suprema dies:

Musa

Augusti Gratulatione.

Musa mori vetuit : lauros ferat ultima Thulez ;
Det laus vestigal fœnore sacra suo.
Clepsydra si lacrymis fluaret foecunda per annum ,
Ad guttas numero sint Tua gesta pari.
Uda sepulchrales inducas Laure Cupressos ,
Alba vel atrata moereat Aula togæ :
Flent Attramento Calami , Nigrisque tapetes
Nostra madens lacrymis candida charta gerit :
Hos recreas candore novo (nove Phosphore) luctus :
Occidit illustris Sol, sine nocte tamen.
Est Tropus ad similem Praæclara Metaphora Regni ,
Dividit imperium mentis amore dolor :
Gaudia sed luctum superabunt ; Sceptra Ligonem ,
Lætitius oculum net super oris aquas.

Timoth. Ruller,
Coll. Jesu Soc.

In Obitum Serenissimi Protectoris Olivarii Cromwelli Epicedium.

Quis feret *Autor* opem? vel quæ miserebitur *Ara*?
Cujus sacra juvet complecti cornua nobis?
Mortis ad imperium talis cum strata recumbit
Hostia ; quid merito nos non timeamus inertes ?
Sic ubi perruptis rapido ruit impete torrens
Aggeribus, campos humiles, vicinaque prata
Obruit, & liquido conduntur cuncta sepulchro :
Quæque triumpharunt solio victricia Fata ,

Musarum Cantabrigiensium

Percurrunt furibunda domos, vieosque frequentes
Et simili involvunt miseranda mapalij strage.
Hinc lacrymæ, & tristes moribunda per oppida plan-
Sed tamen amissæ damnum reparabile plebis, (ctus:
Et levis hæc jactura: magis se jactat in uno
Invida mors, quam si, latè grassante veneni
Profluvio, ignavis vacuasset rura colonis. (res

Sed quid ego frustra querar hæc e: ternasque soro-
Insimulem fraudis, dicamque inhonora Tropæa:
Nil contra armatum audebant trepidantia Fata,
Sed caput indutum galea, sed fulmine frontem,
Mirantur, summiq[ue] Ducis euryauntur ad ensim.
Quemque inter densas non sustinuere catervas,
Inter & armorum sonitus, strepitumque tubarum,
Invadunt taciti per amica silentia lecti.
Egregiam vero laudem & spotia ampla refertis.
Non ira per *Scoticos* campos, & *Martia* regna,
Non sic *Hibernæ* gentis per inhospita tesqua,
Inter & egregios Patriæ sic ausa triumphos.

Diversoramen eventu cadit alca mortis:
Et frustra lumen nobis invidit ademptum,
Quodque putat rapuisse dedit felicior fatus.

G. Duncombe, Coll. Regist.

BElgia queru tremuit, quem gens metuebat Ibera,
Totaque quem coluit Gallia, jam cinis est.
Si tanta Autumno tempestas ingruat, cheu,
Torrens brumali tempore quantus erit!

A. G. C. R.

Indus & Gratulatio.

Ad Illustrissimum Celsissimumque Dominum
Ricardum, Angliae, Scotiae, & Hi-
berniae Protectorem.

Defuncti tandem Herois, fatigque minoris,
Ordiri sacros pompa funebribus honores,
Religiosa cave. Quid enim temeraria possit
Musa? tuis opus est numeris & sumptibus impar.
Nostra supersticio non *Mausolea* dicavit
Marmora. Quem coelum sibi dudum vendicat, illum
Cerea praesentem non hic intentitur imago.
Agnosco genium vates, iamque omne plenus,
Laetus, *Magne*, tuas accedo litora ad Aras.
Salve, par soboles, tantum confessa Parentem,
(Jam fata agnoscunt) & nostris debita terris.
Dum frena imperii prudens auriga tenebas,
Phæbe pater, tua dumque manus moderamen agebat,
Nulla intemperies agitavit, nulla minata est
Invida perpetuum nubes turbare serenum,
Atque importunas noctis miscere ruinas.
Te nunquam *Phætonæus* stimulaverat ardor
Ante diem Patrii tentare pericula currus,
Atque vacillanti juvenis committere dextræ:
Quod fieri tum nostra salus invita negavit.
Ille suis, Regni dum sustentaverat axem,
Par *Atlas* humeris, tunc inconcussus *Olympus*
Sub tanta cervice suum nutare cacumen
Non sensit, certo & fretus libramine mansit.
Donavere suis terris nil amplius *Ilio*
DI faciles; meliore suum ut mercede reposcant

Musarum Cantabrigiensium

Depositum ; nobis nec dat spes ipsa precari.
Ille pari fato *Romana* conditor *Arcis*
Mortales fugit visus, adscriptus in *Album*
Divum, dilectus cum D's excepereat hæres :
Tum primum tua pax occlusit limina, *Fane*.
Non aliter Magnus concessit *Julius*, amplum
Imperii molitus opus ; cum *Roma* subactos,
Augusto regnante, per otia despicit hostes.
Sic cum plus quam humana tui mens alta Parentis
Composuit, virtutis & exemplaria vicit,
Ipse suæ virtutis abit jam nuntius, horâ
Felici, secum ducturus ad astra triumphos.
Sed tibi plura vacant, Pacem, quam bella merentur,
Expetimus. Tantis o quam pretiosa periculis !
Ambiat intentata tuum victoria nomen ;
Gloria pacificis vivax circumvolet alis.
Conscia posteritas virtutis, credula tantum
Æternum retrò, stupeat tua justa Tropæa.

Th. Resbury, Coll. Tri. Soc.

TErrarum domitor, Sceptrorum *Marius* ultius ;
Quem timuit rapido fulmine pejus *Iber* ;
Cui fortuna nihil dedit, aut Natura negavit,
Imperii solus conditor ipse mei,
D's vinctus, (nec enim mortalis dextra peremit,)
Res dubias linquo: Terra *Britanna*, tuas.
Ast celeres animos, invictaque robora, *Magnum*
Transfudi in *Gnatum*: sic tibi vivus ero.

Nelson, Syd. Coll.

In

Encomio & Gratulatio.

In obitum Serenissimi Protectoris OLIVARI Epicedium.

Non arbusta juvant. En, cecidit decus
Sylvæ robur! honos jam nemoris perit
Cedrus, quæ ferit alta
Summo vertice sidera.

Nobis non *Tamarix*, stirps humilis, placet
Post lapsus *Olea*, *Laurus*, *Apollinis*

Arbo, ecce! **RICHARDUS**,
Votis jam celebris viret.

Lux morti *Angliae* voverat unica,
Devotos eadem sospitat undique:

Sic dat sæpe medelam

Vulnus quæ dederat manes.

Crx *Angliae*, rubra crux, terribilis, modis
Tactum & flebilibus pollice *barbizon*,

Sunt insignia moesta,

Nostro *Cesare* mortuo.

Protector *Britonum* cum Cruce possideret

Mulcentem Citharam, perpetuum polis

At cantem modulantur

Tantum plectra *Davidica*.

Rob. Quarles, Coll. Pet.

Improba cum primum, volitans perniciibus aliis,
Fama tulit magni fata suprema Ducis;

F

Anglia

Mufarum Cantabrigiensium

Anglia contremuit, stupuit, tacuitque; nec ultra
Manxerat attonitæ gratia, vita, vigor.
At cum *Ricardum*, patriis virtutibus æquum,
Impositum solio vidit, honore pari,
Protinus exanimis se se diffundit in artus
Spiritus; itque novus tota per ossa calor.
Jam flere, an gaudere decet, cadit *Hesperus*: atque
Surgit in adversa *Phosphorus*, ecce! plaga.
Mortuus est *Phoenix*: at dum jacet inter Odores,
Exsurgit soboles digna parente suo.
Occidit illustris *Phæbus*: caligo minatur
Pluribus; & tenebras *Anglia* tota timet:
At novus exoriens radiis fulgentibus orbem
Lustravit: sic nox nulla sequuta fuit.
O nos felices! posthac, hoc nomine solo,
Contentus minimâ nocte *Britannus* erit.
Macte ideo, *Ricarde*: Tuis virtutibus orbis
Ostendas, patrio Te superesse rogo.
Te Protectorem meritò gens tota salutat:
Sic etenim, vario nomine, quisque vocat.
Arcem Te dives perhibet; Te pauper Asylum;
Te miles *Clypeum*; Te vocat *Aula Patrem*;
Oppida Praedium clamant; Republica sentum;
Gestit Te *Galeam* nostra *Minerva* suam.

Ο Ησαΐς Αγγείος τον οὐρανού τον πάντας επιτίθεται,

Τοῦ τ' αὔραν μίαν γένος, τοῦ κατένεαν τα λίθοιν
Πρίχαρτος, πέριδος μεγάλη μεγάλη πατέρας
Δενίνης, πέριδος κακού τον πατέρας.

Ludus in Grammatico.

Οὐδὲ λαβεῖν τολμάσει, τοῦτο τοῦτο δίδειν μάλα θεοῖς οὐδεὶς.

Ἄλιτρόν ἔχει τερπτούρην τε τάχη.

Νῦν δέ τοι διατίθεται λέπει, καὶ λέπει εἰπόμενον.

Τυπόντος εἶ τάχην, γρίπα οὐδὲ βασταζειν.

Carolus Darby, Coll. Iesu Socius

Nubibus atratis expansam Rector *Olympi*.
Obducat faciem, nec non & terra migrantes
Induat, heu! vestes: illi *Sol*, huic *Cynosura*
Occidit; &c, tanto convulso Cardine, rerum
Fabrica tota tremit; nostri diffusa per artus
Mundi anima in pennis se contulit, undiq; moles
Indigesta jacet, gemitus, suspiria, luctus,
Tempestasque animos agitat, surgit lacrymarum
Oceanusque novus, concusso vertice cladem
Deslet uterque Polus, morbo natura laborans,
Pulmones versansque suos moritura, procellas
Inflat, quisque ratis sibi fit jactata per undas,
Cui periit *Tiphys*, terrâ nobis *Labyrinthi*
Mille, mari bis mille ærumnarum *Maandri*.

Credo fuisse, fides si danda laboribus, ipsum *Hunc*
De cœlo Reducem, Majorémve *Hercule*, cursu
Exacto vitæ, numeros expiere Deorum
Ut possit, cœlo fruitur, rursusque beatus
Possidet æthereas arces. *Magnum* prius *Atlas*
Tantum sensit onus, nequeat jam ferre: precantis
Nè sibi deficiant humeri, succurrere cœlo
Atlantémque alium, Deus annuit, Ecce! *Ricardus*,
Vera Patris stirps, (in terris Radice sepulta.)

Musarum Cantabrigiensem

Arbitrio Procerum, sceptri, Geniique Paterni
Hæres egregius progerminat. Hoc quoque cœlum
Imperii, marium moles, terræque columnæ
Nituntur; meritum hic Caput inter nubila ponens
Sustenter. Magnatum orbes, gladiisque potius
Et solio, invidiæ summo stans aggere, ridens
Despiciat, vanos malesanorūque furores
Sedato frangat nutu, ut firmata per omnes
Relligio venas populi fluat, Almus honoret
Pacificos, animæque pios, sublatus in altum
Alta petat, Patrisque legat vestigia, possit
Ut non dissimilem samæ contingere metam.
Supremum instiruit quem mens Divina, Parentem
Efficiatque eadē nobis, defendere Ritus.
Divinos Cultus, Patrii *Foris Incrementum*
Augere, & firmare fidem Populōque, Deoque
In mentem ducat, tantum ut non cerea, mendax
Forma viri, Patris sed viva superstet imago.

R. Powell, Trin. Coll.

*In obitum Celfissimi Domini OLIVARI, &
Successionem RICARDI filii ejus
Serenissimi.*

Ut humilis olim *Perse*, fert aquam vola
Utrâque supplex *Musa*: debet hanc *Stygi*,
Hanc at *Heliconi*. Gaudet sive dolcat
Dubia, Stat inter *Regiminis* novi sacrum

Et

Delphini Gratulatione.

Et fata mortui. Ducas feralia:
Qui fuit in hostes fortis, in suos sagax;
Et Delphicam Laurum rapuit & Martiam.
Concessit olim Roma tertiae patri
Sobolis, ut operum prorsus immunis foret:
Erat Ille patriæ triplicis felix parens,
Et liberorum Parca Jus trium dedit,
Quietem utrū procul negotiis agat:
Sed Hercules succedit Atlanti novus.
Praelucet illi nullus (ut mos obtinet)
Prunæ batillus, at cineres, urna, & robus.
Nos ornat Adamas rupe de veteri, regit
Et protegit natus gemellâ Pallade,
Qui jungat artem viribus, sago Togam.
Exultet Aula. Sit iste genialis dies,
Thetidis lapillos, & notam Cressam ferat.
Cives Jo Paean! sonate, patriis
Sint sacra laribus, rebus & nostris parem
Miretur, & triumphet Indiges loci.

C. L. C. I.

In obitum Serenissimi Illustrissimique OLIVERI
CROMVELLI, ejusq; Illustrissimum Magni-
ficienissimumque Filium, et Successo-
rem Dominum RICARDUM.

Heu, quos funeribus vertis Libitina triumphost
Debuit hoc corde non licuisse tibi.

Musarum Cantabrigiensium

Huic, quocunque Aquilis venit, sors vincere quondam;
Anglos, Hibernos, atque Caledonios.
Imperii titulis triplicis ter-maximus Idem;
Fatorum proh! vis invidiosa trium.
Nil Capitolinis Templis fulgentia signa,
Nil Martis, laudes nil valuere togas.
Inter victricem serpit cur (Pallas) Olivam
Cupressus; statque haec Caesaris ante fores.
Stemmatis esse nequit mors ultima linea tanti:
En! nova progenies, pignora certa Deum.
Fatis I paribus solium cape, culmine ab illo
(Ricarde) en! propriis sidera pacta tibi.
Patri operis semper victoria finis, & idem
Præstat, Te, finis jure Coronam Operis.

Eκ Διδαχῆς Βασιλεῖς, τὸ γέροντος, Ἀρχών
Ζεῦ δὲ ἀπὸ οὐρανοῦ δός σον, Τελεότερον αὐτοῖς
Ως βάσιον εὑρίσκει τὸν βαλβίδα, γνέθλιον
Κίνη ἀπὸ καρκίνου της λίγον ὑπέποτε.

R. Bowen, T. Coll.

In OLIVARIUM, nuper Angliae, &c.

Serenissimum Prostorem,

Denatum, Carmen.

Quis hic doloris imber incestat sinit?
Quæ pompa luctuum? Heu! tulit Fatum Duecent.
Lugete Musæ; Hanc temere lapsa barbitos.

Resumpta

Luēns & Gratulatio.

Resumpta dicat: sit **Cupressus** carmini
Appensa nostro, dum Patrem raptum canat.
Venite, vos vagi **Thamesis** argentei
Fluctus, venite; qui gavisi Hoc pondere
Toties, jocosè saltitastis ad ratem.

Huc, **Chame**, jugem moestus ad fletum veni,
Tu, **Chame**, nostrum testis æger luctuum,
Qui sæpe dicto immurinur asti nomine,
Et qui tumentes, dum soluor, undas vehis.

Age, tibiam, **Tuyre**, solo sparsam leva,
Gregique cantet **Daphnidem**: -- ut languet pecus!
Ut didicit indolere nomini saero!
Audin'z remugit vallis, & vocem nemus.
Fidele jactans resonat agris **Daphnidem**;
Dum Nomen illa cortice in saucio gerit
Augerque Pinus, jussa mcerenti manu.

Eheu! profana siccin' illustri cinere
Tepescet urna, quæ flagellat infimos.
Durum. Sed alma nesciet virtus mori
Dum stridulæ det Fama spiritum tubæ.

Plorent **Oliverum** remoti posteri,
Mirentur exteri, gemat **Britannia**,
Nos Præficæ Musæ dolemus: Ilicet.

*In RICARDUM Illustrissimum Anglie,
etc. Protectorem.*

Fallor: an in nostram conspiravere salutem,
Quæ modò crediderat Fata nociva Fides?
Alma salus tutas etiamnum amplectitur oras;
Nec **Mars** in latis fulmine lœvit agris.

Sospite

Musarum Cantabrigiensium

Sospite Te salvi sumus; & quæ lacryma fusæ est,
Luctus dat Patri, gaudia nostra Tibi.

Hutchinson, Trin. Coll.

Victrices inter lauros, & signa triumphi,
Et tot tam magnō parta tropæa Duce,
Anglia fatales misce viduata cypressus,
Sic cinis; & tanti sic jubet umbra viri.
Sacratōque humeros subdant, & colla feretro,
Bellica qui magni signa tulere Ducas.
Quémque olim incepit *Clio* veneranda, labori
Melpomene extremam ponat acerbā manum.
Hoc habuit quod facta dabant, quasi *Juppiter* alter
Ex nihilo sese fecerat unus homo.
Consiliisque suis pariter fulgebat, & armis,
Maris & ex cerebro *Dia Minerva* venit.
Occidit una licet, surgit tamen altera *Phænix*,
Alternāque nitet *Phæbus* uterque vice.
Vestra beent niveis pax & victoria pennis,
Quæ multo obtinuit regna labore Pater.
Quámque prius multo fecerit sudore coronam,
Temporibus factam crede fuisse tuis.

T. Haymes, Coll. Regal.

Quō nemo largum, Mors, tibi guttarent
Perdelicata carne frequentior
Ditavit, & deglutiendus
Syrte tui fuit is palati?

Qualis

Luctus & Gratulatio.

Qualis trisulci fulminis impetus,
(Immurmurantum carcere nubium)

Disrupto, ab alto spargit iras

Flammivomas stomachantis ignis:

Cœlis ab ipsis devolat horridum

Ad nos barathrum, funderibus pluit;

Volentis audiri ruina

Undique terra tremit fragore.

Talis superbis irruit hostibus,

Mortalesque densatas Legio tonans

Cœu prodigo diffudit imbre,

Tota viro rediviva in uno.

Tumulosis turbine prælii

Cum fulgurabat, cumque reconditam

Victoriam unâ dæregebat

Fulmineum gladiumque theca,

Campi rubebant, sanguinis ebria

Haustu. Cromellus sic medicâ manu

Venas tibi tudit remisit,

Anglia, sic tibi febris iras.

Hinc ille Martis filius audiet,

At quam resulfit, limine duplicitis

Jani recluso? Ut devolavit

Æthere chara Jovis columba,

Pax, ac amoris semina mutui

Sparsit Britannus blandula cordibus,

Nidum sibi pulchrum, Cromellus

Condidit in galea corusca.

Quantum sub illo suaviter omnia

Riseret. In uno, divite consiliis,

Jures penum manisse totum

Pectore. Dissecuit dolosos

Musarum Cantabrigiensium

Nodos acutè, & peccata transiit.
Ille, alterius argus, perspicui quasi
Viri, tenebratique vitro.
(Mome, tuo placito,) fuisse.
Jam cerno, quare misericordia alio
Anglorum Olivera Lilia Gallici, & non ha
Expaseritque Hispanus latet;
Crux dicit duplii superbis,
Americanu fultus, & Indico;
Quod varicetur quam dolet. O! quotos
Cane votrebbit Teneriffos
Diffita exora simul trahentis.
Divo: Videmus, cur tremuit Papa,
Fuci magister, sic utr funera,
Ipsumq; purgatorium ignem
Nasset incessu suum Olivera.
Sed quod vellisti, Musarum nos pedes
Mæroris alocu inergio Thameſe.
Quod hostibus terrorque yisum est,
Mortis ut ipsa periphrasisque,
Nomen Cromelli, marmore lineam
Fecit nigella. Perditid Aulaque
Nunc alba nomen, quum Cromello
Orba Suo, Nigra vult vocari.
Nubes (gemiscoens, quære dolor, metrum,
Intéque ruprum,) impetu febrium
Dolapsa cælo provocatio est:
Quot Britonum (dolor!) haec hianti.
Ingressit Orco, verribus hostias
Princeps laborans tandem epidemicè,
Suo, febribus vulgi furentem
Funere nobilitavit ipse.

Sic.

Enetus & Gratulatio.

Sic ! (digna narrō gutture noctuæ,)

Sic mortis umbris oculuit caput

(In gloriæ meridiano

Jam radians,) roseum, Britannum,

Phœbus! Majorum nox premet omnium

Quanta, & ruinæ quam cito perditæ

Sorbebimus jam nos Charybde.

O iterum est reseranda pixis

Pandoræ ! & atrum parturiet Chaos

Mors una nobis ! Talibus intimas

Rodentibus curis medullas,

Sol novus excipis Occidentem,

Ricarde, fulges & radiis Patris.

Ditabit orbem sic nova fertili

Busto emicans Phœnix parentis.

Nempe dedit moriens Cramellæ

Hæreditatem (credo) tibi sue

Virtutis. In te quisque sui videt

Funus doloris. Vive: filum

Parca manu paciente ducat.

Sculpenda cœlo, nominis aureo

Vehenda curru, canaque quis fides

Annalium semper labore,

Edito gesta potente dextrâ.

Deosculenda affulgeat omnibus

Anglis favoris lux tui, at Angliæ

Utrorsq; ocellos læta primum

Proprio recreet nitore.

J. Cutlove, Coll. Eman.

Masarum Cantabrigiensium

Ad Illustrissimum Dominum Protectorem.

IN patrios (Hæres dignissime) surgis honores,
Labitur inque Tuum plurima palma finum.
Nec sentit noster mutatas orbis habendas
Excipiente Tuum Te (Patre digne) Patrem,
Victori superesse volunt Te Fata parentis,
Victrees eadem dent Tibi Fata manus.
Qui *Marte* & virtute Tuâ potes unus, & unus
Vincere virtutem qui mereare Patris.
Imperium trinum sortitis de *Fove* primus,
Et titulos unius stat Pater ante Tuos;
Sede Tibi (proles aquilæ genuina) relictâ
Primâ, nemo ducum pati Tibi, nemo senum:
Inter Primates primas refert, omnia primis
Non decurrunt (valcent vota) secunda Tuis.

D. B. A. B. T. C.

Decoratimque cunctis
Silvae et iuris et novi regni
mismisq; iussi solito glorij.

An

Luctus & Gratulatio.

An Elegie upon Oliver late Lord Prote- ctor, And congratulation of the most Illustrious Richard in his Succession.

False hope, thou flitting shadow of vain joy,
How doth one moment raise, the next destroy
Thy glorious fabricks? Expectations womb
Oft proves abortive, is the fatal tomb
Of what she promis'd: thus our hopes conceiv'd.
Great us thy self, Great Oliver, receiv'd
A cruel wound by deaths unlucky stroke,
Though fairly swoln in disappointment broke,
When first we saw the Scepter in thy hand,
Whom God and nature fitted to command,
Securely we conclude our fixed state
Of happiness, beyond the reach of fate;
When Thee, kinde and propitious Heaven had sent,
The Pattern of its own just Government,
And labouring Time produc'd that noble birth,
At once to bless, and to amaze the earth,
We thought sh'd done her utmost, and the light
Of those our golden days, should ne'r have night;
But, with thy years and strength renew'd, run on
Unto the worlds great dissolution;
Rule, as compleat in Thee, should cease, and then
To th' Fountain of all Power return agen;
But ah! deluded by thy cross event
We must our fond & frustrate thoughts lament.
Come then Despair bring in thy load, oppress
Grief till it sink beneath hope of redress;
Let thy black train of dismall Fears descry
All mischiefs possible, and think them nigh;

Musarium Cantabrigiensium

Suppose a cloud with tempests big to rend
In Angry Thunders, and our Fate portend
See Discontent, Ambition, Want, fierce Zeal,
Their inward rage in pain forc'd to conceal,
By fair occasion tempt'd forth, conspire,
Kindling new flames, to set us all on fire:
Prepare, poor Iste, in bleeding war to wast
Thy strengths remainder, then breath out thy last;
Grief and Despair with shapes of future ill
Would thus our pensive thoughts affright and fill.
But stay, the night of sadness and pale fears,
Whose frowning brow did threaten, disappears:
Mes'hinks I see a Rising Sun display
His golden beams, and chase those clouds away.
It is Illustrious Richard, justly fit
For th' Princely seat, whose soul can equal it.
Our hopes revive, the late malitious blow
Of envious Destinie's too short: for Thou,
True image of Thy Fathers worth, left free
Art sacred pledge of our felicitie.
We may go court his Ashes, from our eyes
Drop at his shrine a melting sacrifice,
In such a feeble wish his fall deplore,
That many after Ages could restore
What one hath lost! yet i' would superfluous be,
Since He, and all his virtues live in Thee.

Thom. Fuller, M. A. G. C. S.

O That some Phaeton again were hurl'd
Headlong by Jove, into the Southern world.
Who

Eustus & Gratulatio.

Who by an universall flame might burn
An equal pile, for our great Heroes Urn.
We will become thy Votaries, and doe
Homage unto thy shrine, and offer too,
Whole Hecatombs of Captive souls, to appease
The rage of the incensed Deities.
Mars envy'd thee, nor can we blame him for't ;
He found a rival in Bellona's court ;
Saturn in brazen walls thou didst confine,
Joves thunder was not so much feard as thine.
I wonder most, great soul, the world could know
Such alteration, and the fatal blow
Crack'st not its centre, nor affrighted earth,
Whose teeming womb might cast her after-birth.
Since all things do remain serene and calm,
Hang Cypress by ; conquests are crown'd with palm.
Cease whining griefs, and let's rejoice, that he
Is Deifi'd in Heavens Hierarchy.
Spare then to pay this customarie tear !
Such complemental mourning suits not here.

Hail mighty Richard : whose Heroick name
Adds lustre to our state, if valing fame
Belye not greatness, when we think on thee.
Our fading hopes revive, a new suppie
Of virtues crown our hopes ; nor need we fear
The State should prove abortive the next year.
May but our Auguries prove fortunate,
We freely give the pupillage of state
To thy tutelar care. O may she be
Restor'd unto her ancient libertie:
She'll pay her yearly tribute, and remember
The fourth auspicious third day of September.

G. G. A. B. Coll. Joan.

Musarum Cantabrigiensem

SO falls that noble Plant, which, while it stood,
Gave shade, and shelter to the under wood.
Great Oliver is fal'n: but can he fall,
And the whole land not sympathize withall?
See how our Brittain, all in sable clad,
Forgets the name of Albion, it had;
And, wrapt in gloomy night, it self ha's made,
Is parallel'd with the Cimmerian shade:
(Our very Isle, since he is gone, who wrought
Its settlement, begins to be a float: (whereas
Forgets its place; and stands, it knows not
(For where is Rome if Cesar be not there.)
"I has lost its Geography: and, which is more,
Its very shape, methinks, it had before.
Brittain was like an Axe: but, since he's dead,
"Tis now become an Axe without a head.
Well, since our loss extends alike to all,
"Tis fit our grief be epidemical:
We'll rate our sorrows then, by Tax, and Toll:
Exact a summe of tears from every Poll.
Nor need we feare, lest there should any be,
That would refuse to pay that Subsidie;
Common calamities can do no lese,
Then force them to't, and leav't by Distress.
See, how whole Brittain strives to be his urns;
And, while his dolefull Funerals do burn,
As strew'd with ashes, like the neighb'ring plains,
"Mongst which the fiery mouth'd Vesusvius raigns.
At Westminster, me thinks, I see each Tomb,
And Statue brustle, for to make him room:
Wiping their dusky faces, that they might
Behold so rare a Monarch; at whose sight

Ludus & Gratulation

All bow themselves, and that subjection own,
Which, had they liv'd with him, they must have done.

But, lest our hopes with him entom'd should lit,
Heav'n bless us with his Princeely Progenie:
Who, to preserve his memory, ha's enshrin'd
His Urn in his own breast; which of His mind
So clear a Mirrour shows, who sees, would say't
His Fathers Ashes were Vitrilate.

Charles Darby, A. B. C. J. Soc.

Oliver Cromwell, } Anagr.
O Clime, Low Ruler. }

Mount O Seraphick soul, advance a Throne
Above the shade of earth's dark gloomy Cone:
Highness it self is. Climb is no Low thing,
For Heaven is preferment for a King.
Ascend then Noble soul the highest Sphere,
They reach a note far above Earthere.
March on th' Ethereal fields, the Angels will
With silver Trumpets sound an Onset, till
You scale those walls, and by those Holy-wars
Take New-Jerusalem above the stars.
From Heav'n's White-hall, or the Star-chamber,
To th' Chair of State in th' Upper-houle you go.

Our tears shall make a Jordan, and bemoan
Him in a Fever-fiery-Chariot gone.
This is our solace, we're not left alone,
The Royall manie's on his Princeely Son.

R. H. C. J. Commens.

Musarum Cantabrigiensium

Mirrour of valour canst thou die ? and yield
To death ? so oft by thee drove out o' th field.
Is thy life-guard defeated, which did e're
Vant-guard thy praises in a full Career ?
Can Trumpets sob like *Præficaes* ? which late
Outbraw'd the cryes of War, and threats of Fate ?
Who with *Philoxen*'s wish tasted the notes
Of all thy relish't praises in long throats,
Now warble Elegies ? and change their tones
Of *Sembrief*-Triumphs, into *quaver'd* Groans ?
Nature's distrest, thy Grave seemeth to be
Th' last gasp her honour hath, inter'd in thee.
The *Ague* of the Camp that us'd to make
Its convuls'd Arteries once a day to shake.
Mars's own Generalissimo here is,
Wars Genius, *Arthur*'s *Metempschosis*.
With fire and sword *Hannibal* hewing down
The Alps of opposition to a Crown.
The body-Politick's Doctor, wont to have
Med'cines to cure its sores with weapon salve ?
The hand-card of the war, that's us'd to play
The last card with a trump that wins the day.
Verses are cramp't, they can no longer while
Muster thy Epithets in rank and file.
Here's the Commander who liv'd Europe's fears,
Whose grave's the Rendezvous of Englands scars.
Be silent Elegies ; y' are but to play
Black night to suffer in a fairer day ;
Sorrows do relish joys, black patches clear
The beauty ; faces wash't are by a tear.
The *Phoenix Buffum* is her child-bed, where
She's th' extract of her ashes ; as she were

But

Luctus & Gratulacio. IV.

But in an oven at Grand-Cairo; when
By fire she's onely hatched new agen, (on
Though Englands Phoenix's dead, yet we look
The Fathers Resurrection in the Son.

B. Turner, M. A. C. J. Soc.

Confess ye gazers at the spangled skies,
Dost not some glorious star a'retake your eyes?
Look well, use all your engines, see you not
The new position that the Wain hath got?
Me thinks I see him whip, and strive to make
A Constellation in the Zodiack.
Nor can that be, thirteen can scarcely stand,
LEO must fall, before he can command.
Command then, take thy place, blaze out, & shine,
Whil st others dazzled, twinkle, and repine.
And if the Sun amaz'd stand still for fear,
Th' whole earth shall do thee homage once a year.
Nor will he jealous of his wife, the Moon,
Deny a court'sie to thy great renown.
Nay, all the Planets when thy coming's told,
Shall frequent meetings and Conjunctions hold.
Jove shall turn Ranter, Mars shall Vulcan gull,
The Moon shall gormandize till she be full.
The merry Fovials shall quaff off their wine,
Till that they stagger from th' Ecliptick line.
Amongst these great exceedings, Christall spheres
Shall warble musick to thy heavenly ears.
And if ye do more wine and juncets need,
Tapster Aquarius call, or Ganymede.

Musica Cantabrigiensium

Methinks I see the heavenly Hosts begun,
And all the stars for joy a Tilting run.
Methinks they shous and cry, me thinks they boast,
That thou'rt Commander of their heavenly host.
March on then, thou, that the earth from th' hinges hurl'd,
Some say each Planet is another world.
And thou redoubted Monarch! Son of War!
That nurst was, and born under such a star,
Light Tapers at thy Fathers beams to finde.
Some cranes, that in earth he left behinde.
He le free some Angel from his Sphere, and thence
Send him to thee, to bring intelligence.
If he invade the Moon, thou'lt triumph o're
The Turks and Pagans, that the Moon adore.
If he out-vie the Sun in glorious light,
Whole nations are forthwith lef in the night:
I mean they're God lef, and where things so stand,
Our Common-wealh's God with us shall command.

Dawson.

Don't ask me why the Court in black is clad,
The Sun is set, there needs must be a shade:
Don't ask why Englands face a fadnes shrowds,
The setting Sun o're-casted us with clouds:
Ask not why grief like rheum falls on our eyes,
When Cesar dy'd then Tyber's tide did rise:
Ask not why England weepeth out her daies,
No measures fit sad times but Cleffdrates:
Ask not why tempests did precede his death,
Storms came for aid from his expiring breath;

Breath

Lucius & Grimaldo.

Breath that, they knew, could slay or save at will ;
Tempests and storms came sure to learn to kill.
No, but twas Nature figh'd when she did fear
That she should lose thrice famous Oliver.
Ask not why such poor cripple Alms-house verse
Attend upon this noble persons herse ;
As hospitalls at funerals we see,
So Cambridge here attests his charitie.
Well may the eye of *England* weep, whose bliss
Was knit and enterwoven so with his.
They say that *Phidias* to preserve his fame,
Into *Minerva's* Statue carv'd his name
In such a sort, that he that should wrong either,
Must with the same hand injure both together.
There was no fear, as people did surmisse,
That he would make our Colledge lands his prize,
He was their guard, yea must have judg'd to doom
Himself, had he wrong'd our *Palladium*.
He must have quit himself, left off to know,
Before he could have given the *Arts* a blow.
Pardon, fam'd Sir, whil'st we thy praise reherse,
That we confine thee to our scanty verse ;
We hope for shelter from thy angry heat,
Ev'n, like *Sciopodes*, by our verses feet.
Thou art, what ? stay --- the *Cesar* of our time,
Pardon, we lisp, we must consult our Rhyme.
Pardon, we wrong thee at our verses pleasure,
We know thy virtues do admit no measure :
We know the Ocean can ne're be span'd,
Nor ever thy Heroick acts be scan'd.
We le wrong thee so no more, but drop a tear,
And onely say, *Here lieth Oliver.*

Musarum Cantabrigiensium

Tis Oliver lies here, and what's the rest,
The Spaniard, Scot and Hollander attest.
Here lies Great Oliver, but all's not done,
What Trophies lodge in that Trisyllabon?
This word is bigge with Cesars, and indeed
Contains more Heroes then the Trojan steed.
How much of worth doth this small word contain?
Thus clouds of perfumes lodge within a grain:
Thus points in maps are hills, and miles of land,
And slender lines for larger rivers stand:
Small dashes speak the Sun at highest noon,
A small round O stands for the broad fact moon.
This word is, if you understand it not,
The worlds large conquest in a Gordian knot.
Charon, we envy thee, thy pretious fraught,
Death now drank more then *Cleopatraes* draught.
He's dead who did defie all guns in buff,
Whose valor musket was and canon proof.
Guns feared him, chain-bullets sneeking by,
As fetter'd captives, did for quarter cry.
He had a valiant hand, but! oh his pate
Did make ev'n fortune serve, and curbed fate.
Some States-men, like the drowned *Belgick* towns,
At dead low water show their empty crowns:
But his always above the waves could ride,
Buoy'd up by wisedom 'gainst the proudest tide,
But stay, tis more then *Hannibal's* task I know
To travel o're his head i' th' reverend snow.
I'le onely say here *Policie* lies dead,
There was a Council-table in his head,
But could not he resist deaths fiery storms?
Alas! death's but a puling fit of th' worms,

And

Ductus & Gratulatio.

And must they feed on him? how came he dead?
His life hung not, as others, by a thred,
It was a cable sure too strong for fate,
'Twas that that held the anchor of our State.
Diseases could not shorten sure his years,
Such threads would blunt old *Atropos* her shears.
But ask not why he dy'd, I wonder more.
Heav'n did not send to fetch him hence before.
Since two such Magnets the large earth and sky
Are counted by our new philosophy.
I'm sure the Rival Load-stones each way set,
Beck'ning the tomb of lying *Mahomet*,
Ne're courted more then heaven and earth have done:
Which might retain or get this pretious One.
But heav'n at last drew strong, hath got his soul,
Onely hath left his body on parole.
Death from this prize the name of King doth gain,
And from September let her date her reign.
We now believe that heav'n, that doth involve
The earths great fabrick, shall at last dissolve.
We'll throw our medicines down, and quarter cry,
Now we poor mortalls are content to dy.
He's dead who had too large a heart to be
Stinted unto a Triple Monarchy.
You'll grant the Minter Majesty doth cramp
To fix Kings faces on a sixpence-stamp.
Sure to confine them to the childrens threes
Would pinch the feet of mighty *Hercules*.
He was too bigge for earth or heav'n, hence 'tis
They equally did thus divide their bliss.

But

Musarum Cantabrigiensium, &c.

But pardon, *Richard*, that we wrong thy name
In paying thus much to thy Father's fame.
We do confess our loss, yet grant our gain,
Thus we have sun-shine mixed with our rain.
We're joy in thee, and yet lament our loss;
England now justly bears the *Harp and Cross*.
Our fears were great thy Father dy'ng, but we
See all our fears turn'd hopes and joys in thee.
Our waters turn'd to wine, our grief is done,
We'll wipe our eyes, and let our conduits run.

S A M. Fuller,

Fellow of S. Johns Coll.

F I N I S.